

CONGREGATIO PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE

Vatican City 18. 1. 2021

Prot. n. Sp R. 2559/21

pracovní překlad anglické verze dopisu

Všem zasvěceným osobám

Přicházíme k vám v předvečer dne, který je nám všem – zasvěceným mužům a ženám – drahý. V předvečer dne zasvěceného našemu úžasnému povolání, které mnoha způsoby nechává vyzařovat Boží lásku k mužům, ženám a celému stvoření. 2. února budeme v bazilice sv. Petra v 17:30 hod. slavit XXV. světový den zasvěceného života, hlavním celebrantem eucharistické bohoslužby bude papež František. I když letos nebude slavnost okrášlena zpěvy a radostnými tvářemi jako v předchozích letech, bude vyjádřením plodné vděčnosti, která k našim životům patří.

Tímto dopisem chceme umenšit fyzickou vzdálenost, které jsme už tolik měsíců kvůli pandemii vystaveni, a vyjádřit každému z vás jednotlivě i všem komunitám, že my i všichni zaměstnanci Dikasteria jsme vám nablízku. Dlouhé měsíce už sledujeme zprávy přicházející z komunit různých národů: jsou to zprávy o zmatku, o šíření infekce, o úmrtích, o lidských a ekonomických potížích, o institutech, kterým se snížil počet členů, o různých druzích strachu... Ale jsou to i zprávy o věrnosti, která prochází zkouškou utrpení, o odvaze, o svědectví pokoje uprostřed bolesti a nejistot, o společném nesení těžkostí a ran, o pomoci a poskytnutí lidské blízkosti nejpotřebnějším, o lásce a službě i za cenu vlastního života (srov. Fratelli Tutti, kap. II.).

Není možné vás všechny vyjmenovat; avšak vyprošujeme každému jednomu z vás Boží požehnání a schopnost posunout se od „já“ k „my“, pochopit, „že jsme na stejné lodi, všichni stejně křehcí a dezorientovaní, ale zároveň důležití a potřební, a naším úkolem je veslovat společně“ (Papež František, *Mimořádná chvíle modlitby*, Pátek, 27. 3. 2020). Budte samaritány dneška, překonejte pokušení stáhnout se do sebe a plakat nad sebou nebo zavřít oči před bolestí, utrpením a chudobou tolika mužů a žen celého světa.

V encyklice *Fratelli tutti* nás papež František vyzývá, abychom se společně snažili v každém člověku znovu probudit „touhu po univerzálním bratrství“ (č. 9), abychom společně snili (č. 8), abychom „tváří v tvář současným pokusům o umenšení nebo přehlížení druhých osvědčili svoji schopnost odpovídat novou vizí bratrství a sociálního přátelství...“ (č. 6).

Vás, kteří jste se Bohu zasvětili v řeholích, mnišských a kontemplativních institutech, v sekulárních institutech či nových hnutích, vás, členovy *ordo virginum*, poustevníky, lidi náležející ke společenstevu apoštolského života – vás všechny prosíme, abyste této encyklice dali výsadní místo ve svém životě, formaci i poslání. Už nesmíme dál obcházet skutečnost, že jsme všichni bratry a sestrami, jak se i v modlitbě Otče náš, možná nevědomě, modlíme. Vždyť „bez otevřenosti Otci všech lidí nemůžou existovat žádné pevné a stálé důvody pro výzvu k bratrství“ (č. 272).

Tato encyklika vznikla v historické chvíli, kterou papež František nazval „hodinou pravdy“, a je cenným darem pro všechny formy zasvěceného života, které zde mohou najít kořeny svého prorockého poslání, aniž by popíraly rány zasazené bratrské lásce.

Duch svatý nás zve k novým věcem. Ve světle učení o církevním společenství a ve světle výzvy, kterou sv. Jan Pavel II. vyzval zasvěcené osoby, „aby prožívaly opravdové společenství a žily jeho duchovností jako svědci a zároveň tvůrci vize společenství“ (*Vita consecrata*, č. 46), rozšiřuje papež František obzory a vyzývá nás, abychom byli architekti všeobecného bratrství, strážci společného domova: země a celého stvoření (srov. encyklika *Laudato si*). Máme být bratry a sestrami všem, bez ohledu na víru, kulturu a tradice, protože budoucnost není „jednobarevná“ (*FT* č. 100) a svět je jako mnohostěn, který vyzařuje krásu každým kouskem svého povrchu. Inspiraci přitom papež František čerpal od svatého Františka, zakladatele a inspirátora velkého množství institutů zasvěceného života.

Naším úkolem je tedy novými způsoby doprovázet, proměňovat, tvořit, rozvíjet projekty hlásající kulturu dialogu setkávání, dialogu rozličných národů a generací. Je třeba začít od vlastní komunity stejně povoláných a odtud dosáhnout do všech koutů světa, ke každému stvoření, protože – jak víme i díky této pandemii – všechno je propojené, vše se vztahuje ke všemu, vše spolu souvisí (srov. encyklika *Laudato si*).

„Sněme tedy jako jedna lidská rodina, jako souputníci s tímž lidským tělem, jako děti jedné země, která je naším společným domovem, každý s bohatstvím své víry a svého přesvědčení, každý svým vlastním hlasem, všichni jako bratři a sestry!“ (*FT* 8). Ve světle tohoto snu, který je svěřen do našich rukou, svěřen naší touze i naší vytrvalosti, bude i nadcházející 2. únor opět nádhernou oslavou Boha, při které Mu poděkujeme za dar povolání a poslání.

Každého z vás svěřujeme Marii, naší Matce, Matce církve, ženě věrné, i jejímu snoubenci sv. Josefovi, kterému je letošní rok zasvěcen. Kéž roste vaše živá a milující víra, opravdová a radostná naděje i pokorná a aktivní služba lásky.

Prosíme, aby na každého z vás sestoupilo požehnání Otce, Syna a Ducha Svatého, našeho milosrdného Boha.

Joao Braz Card. de Aviz, *Prefect*

José Rodríguez Carballo, O.F.M., *Archbishop Secretary*